sorsával is. Ez nem okoz nagyobb nehézséget, mint inkább az ezt követő intézkedés, s végül maga a munka.

Végül is nagyon meg voltunk elégedve Sasheverő „fölfedezésével". Múzeumi barátunk szerint több napi táborozással s minden évszakban módszeresen kellene kutatni ezt a területet.

Néhány nap múlva is, mikor találkoztam vele, ki tudja, hányadszor fujt rá a bársonyos bogár-szúrt újjára, de nagy meggyőződéssel mondta: „Sasheverőt módszeresen kell kutatni!"

VARGA JÁNOS

KÁLDI JÁNOS

Emlék halvány fényben

Többször gondolok most
szikár, holt apámra
ilyenkor, estetájon,
ha csügged a lárma.

Többször gondolok rá, —
a vasakat hozza,
s melegíti őket
ősziest-pirosra.

Keze alatt — hallom —
fájva énekelnek,
dalolnak a vasak
ősi vas-szerelmet.

Ám, tíz éve immár
rozsda ült a vasra,
s valahol eldobva
vastag por takarja.

S nyugszik, ki a nótát
kínjában csiholta, —
elfonnyadt a szíve,
lehullott a holdja.

Bizony, most, ha élne,
többet mosolyogna,
több nyári fényt szórna
napjainak sodra.

Nem hallgatna sokat,
mikor hazamenne,
gomblyukába néha
virágot is tenne.

Apás szeretettel
nézne már a vasra, —
s akkor is örülne,
versemet olvasva...

KÁLDI JÁNOS

Ajándék

Amint mondtam már, kicsi Anna,
harangszót kötök szép hajadba, —
s ott szól tovább lobogva, hosszan
őszies, arany alkonyatban.

Szorosra kötve, ahogy adtam,
ott szól tovább a te hajadban, —
elnyúlik élénk, hosszú kékje
a nagyon őszies messzeségbe...